

Zingen:

- Psalm 103: 4, 5 en 9
- Eens was ik een vreemdeling

Lezen:

- Exodus 11 t/m 12:14

Bloed om te leven

Moet je voorstellen, wat een nacht moet dat geweest zijn! Alle oudste kinderen moesten sterven. Stel je voor dat, dat bij ons gebeurd, dan zouden er hier nog maar weinig zitten. We zouden weinig leeftijdsgenoten hebben en geen gezin zou meer compleet zijn. Net hebben we gezongen dat de Heere barmhartig en zeer genadig is. Zou je dat dan nog steeds kunnen zingen? Of zouden we dat heel moeilijk vinden, zouden we zelfs boos zijn en de Heere niet kunnen begrijpen. Toch heeft de Heere heel veel geduld met de Egyptenaren gehad. De Heere had de farao al heel veel gewaarschuwd. Al 9 keer op een gruwelijke wijze. En Mozes had Farao al meerdere keren verteld dat hij het volk moest laten gaan en dat dit een waarschuwing was. Farao beloofde tijdens elke plaag dat het volk mocht gaan, als de plaag maar voorbij was. Maar na die plaag liet hij ze niet gaan. Hij verzwaarde zijn hard, dat betekend dat hij weer naar zijn eigen hart luistert en niet naar de Heere. De Heere heeft farao zooveel gewaarschuwd 9 x. en toch niet luisteren. Misschien zul je wel denken, wat raar, dan luister je toch. Maar hoeveel zijn wij wel niet gewaarschuwd? 9x of veel meer? Bij veel psalmen die je zingt? Wat dacht van die psalm die we zingen als er iemand is overleden? Psalm 89:19? Het leven is een damp, de dood wenkt ieder uur. Hoeveel zijn we al niet stilgezet? Misschien al heel dichtbij gekomen, bijvoorbeeld sterfgeval in familie of vriendenkring? Hebben wij ooit wel eens geluisterd? Of kwamen wij moet goede voornemens, van als ik door mijn examen heen kom dan ga ik iedere avond bidden, en danken en lezen... houden we ons hier altijd aan. Of vergeten we het net als die farao? En trekken we die belofte weer in?

In hoofdstuk 11:7a lazen we “Maar bij alle kinderen Israëls zal niet één hond zijn tong verroeren.” In tegenstelling tot het gehuil bij de Egyptenaren zal het doodsstil zijn bij de Israëlieten. De Egyptenaren huilden om het sterven van hun kind. Dit is logisch, hoe vreselijk moet zo iets zijn. Toch keken ze niet verder. Ze zagen niet in hoe ze waren. Hoe vreselijk zondig en dat ze dit zo verdiend hadden. Dat het gevolg is van de zonde. Ze huilden alleen maar om hun eigen verdriet en niet om het verdriet wat de Heere om hun had. Huilen wij ook wel eens om onze zonden? Of ook alleen maar om de gevolgen? Of mogen we zijn als die Israëlieten die stil uit verwondering waren. Die alleen maar de Heere in stilheid konden prijzen.

In vers 8 staat dat mozes uitging van Farao in hitte des Toorns. Hij was dus boos. Dit terwijl Mozes volgens numeri 12:3 juist een heel zacht persoon moest geweest zijn. Waarom werd Mozes dan zo boos zul je, je afvragen? Als het om de eer van de Heere gaat, lezen we vaak van deze toorn. Dus als Mozes merkte dat het tegen de eer van de Heere inging, kon hij daar niet tegen. Hij wist dat de Heere dat absoluut niet verdiende.

In vers 9 en 10 staat dat de farao niet wil luisteren. Waarom luisterde farao niet? Omdat de Heere farao's hart verharde. Wij begrepen dit eerst niet, we dachten dat ieder mens een vrije wil heeft. Waar is die vrije wil van farao als de Heere zijn hart verhardt? Want dan laat de Heere farao niet zelf kiezen. Toen kwamen op verschillende verzen uit de bijbel waarin staat dat farao zijn hele leven lang tegen de wil van de Heere inging. Is het geduld van de Heere dan op? Nee, de Heere stelt een grens. Een grens tussen zijn lankmoedigheid en heiligheid. Wanneer alles wat de Heere doet om jou te bekeren, en jij nog niet luistert, dan blijft zijn toorn over. Als we ons hele leven tegen de Heere ingaan, kunnen wij ons hart ook verharden. Dan komt er een soort eeltlaag op onze ziel. We moeten hiervoor oppassen. We moeten niet

ongevoelig raken voor de Heere, voor het geloof. Daarom is het zo belangrijk dat je juist als jongeren de Heere gaat zoeken. De Heere zegt in spreuken 8:17 “Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.” De Heere roept juist jongeren.

In hoofdstuk 12 wordt verteld dat de Heere, het volk al voorbereid had op het eerst Pascha. Zo moesten ze 14 dagen een mannelijk lammetje van een jaar in huis hebben. Ieder gezin moest dit tussen 2 avonden in, de 14^e dag van de maand slachten en het bloed aan de deurposten strijken en aan de bovendorpel. Het vlees en de ingewanden moesten ze eten met ongezuurde broden en met zure saus. Niets mocht overblijven, maar wat overbleef moest in vuur verbrandt worden. Wel moest er van te voren gezorgd worden dat er genoeg was voor iedereen in het gezin en niet te veel. Tijdens dit alles moesten ze klaar zijn voor vertrek. Dit moesten ze doen omdat deze opdracht van de Heere kwam en Hij wist wanneer ze moesten vertrekken. Want die nacht zouden alle eerstgeborenen sterven. De Heere zou in gedaante van een engel door Egypteland gaan en alle eerstgeborenen doden. Van alle eerstgeborenen? Nee niet van iedereen, bij de huizen waar het bloed aan de dorpels zat, ging de Heere voorbij.

Laten we het eerst een beetje uitleggen. Moet je voorstellen, je hebt 2 weken lang een lammetje in huis. Je raakt eraan gehecht en begint ervan te houden. Dan moet je vader het lammetje slachten, anders wordt jij of je broer of zus gedood. Zo'n zielig onschuldig lammetje. Nooit geen kwaad gedaan, sterft voor jou! Is dit terecht? Ook de Heere Jezus was onschuldig. Hij had niets geen zonden gedaan. Toch moest Hij sterven. Hij was onschuldig, en jij ontzettend schuldig. Hij moest sterven, pijn lijden, ook voor jou? Hij moest bloeden voor de zonden van anderen. Onze zonden kunnen alleen weggenomen worden door het bloed van de Heere Jezus. Want alleen het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden! Nu vierden de Israëlieten nog steeds Pascha, eigenlijk hoeft het niet meer, omdat de Heere Jezus voor ons is gestorven aan het kruis.

Ook de Israëlieten konden door het bloed van het onschuldige lammetje van hun leven gered worden. Zij moesten dat bloed aan de zijposten en bovendorpel smeren. Niet aan de drempel, waarom niet, hoor ik je vragen? Het bloed zou vertrapt worden, zou geen waarde meer hebben. En het was wel bloed van het onschuldig lammetje. Het had heel veel waarde. Heeft het bloed van de Heere Jezus ook zoveel waarde voor ons? Of laten we het vertrappen? Doen we er niets mee? Iedere dag kun je het bloed ontvangen, door het lezen in de bijbel, bidden en het luisteren naar een preek. Er heeft genoeg bloed gevloeid, iedereen kan ontvangen, alleen niet iedereen wil het ontvangen. Hier een voorbeeld. Voor een kledingzaak wordt kleding ingekocht door de eigenaar. Hij zorgt ervoor dat iedereen het kan kopen. Koopt iedereen daarom daar zijn kleding? Nee, sommige mensen willen er niet kopen, omdat er aan de overkant van de straat een andere kledingzaak is. De kwaliteit is slecht, maar zo leuk, want iedereen loopt ermee. En je krijgt het gevoel dat je erbij hoort, je valt niet op. Wat bedoelen we hier nou eigenlijk mee.... Het bloed van de Heere Jezus was genoeg voor iedereen. Maar niet iedereen wil het ontvangen. Ze willen als het ware de andere kleding zaak, de duivel. Iedereen volgt hem toch? Want het leeft toch immers in je hart? Je valt dan niet op. Misschien vraag je, je af, waarom zou ik voor de Heere kiezen. Het leven van Zijn kinderen lijkt helemaal niet aantrekkelijk. Je valt op en dat wil je niet. Het leven van de duivel lijkt veel plezieriger en leuker. Asaf zei het ook in psalm 73:3 *Want ik was nijdig op de dwazen, ziende der goddelozen vrede.* Gelukkig is dit niet het geval, want als we verder lezen en kijken naar vers 26 en 27 dan lezen we dit: *Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid. Want ziet, die verre van U zijn, zullen vergaan; Gij roeit uit, al wie van U afhoereert;* We zien dan dat degene die God niet leren kennen, zich afkeren tegen God zullen vergaan. Maar we lezen nog meer, dat de Heere een Rotssteen kan zijn. Een hulp in nood. Is Hij ook jouw Rotssteen? Is jouw leven doordrenkt met het bloed van Jezus Christus?.....

Vragen:

Om over na te denken:

Johannes 6 [1 v.]Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf.

1 Johannes 1 [1 v.] Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1. Lukas 12 : 47 *En die dienstknecht, welke geweten heeft den wil zijns heeren, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal met vele slagen geslagen worden*
Wat vinden jullie van deze tekst. Vinden jullie hem te hard, of is het terecht?
2. Als je kind van de Heere mag zijn en je mag weten dat de Heere Jezus met Zijn bloed voor al je zonden betaald heeft, heb je last van je zonden omdat je weet dat het God pijn doet.
  - Doet het ons pijn om te weten dat God verdriet om ons heeft, terwijl Hij Zijn eigen Zoon heeft laten sterven voor onze zonden?
3. Farao werd gewaarschuwd door de Heere, meerdere keren. Ben jij ook al gewaarschuwd, misschien wel op een hele schokkende manier... werd je toen boos op de Heere, of zocht je toevlucht bij Hem?
4. Waarmee kun je de bebloede zijposten en bovenpost vergelijken?

Stelling:

Wat vind je ervan dat, een lammetje of Het Lam de Heere Jezus onschuldig moest sterven voor mensenlevens?

Doen we hier wat mee?

Wat heb je aan deze inleiding gehad?